

Обяснение към подписа за опазване на горите в България като природен, културен и туристически ресурс

По т. 1: Старите гори са дом на редки птици и животни. Запазването на 10% от горите във фаза на старост ще осигури запазване на биологичното разнообразие в дадено горско стопанство. Това може да се постигне чрез сертифициране на горите. Горската сертификация е важен инструментариум, чрез който се цели да се ползва гората устойчиво. Това освен, че благоприятства природозащитни, рекреационни и водоохранни функции на гората, дървесината ѝ ще се продава на по-висока цена и ще има гарантиран пазар. Едно от изискванията за горска сертификация е всяко горско стопанство да задели минимум 10% от горите си без човешка намеса, за да се развият естествените процеси в нея. В тази връзка следва всички държавни и общински гори да се сертифицират в средносрочен план.

По т. 2: Устойчивостта и производителността на горите в България се характеризират с ниска производителност. Настоящата практика за добив и износ на необработена обла дървесина е индикатор за прекомерна сеч в държавните гори от едни и същи фирми. Забраната за износ на необработена обла дървесина ще прекрати прекомерната сеч.

По т. 3: В България има 11 природни парка: „Витоша“, „Рилски манастир“, „Беласица“, „Врачански балкан“, „Персина“, „Русенски Лом“, „Българка“, „Шуменско плато“, „Сините камъни“, „Златни пясъци“ и „Странджа“. Сечите на горите в тях не се различават от сечите извън природните паркове. Вековните гори в много от тях се „подмладяват“ чрез така наречените „възобновителни сечи“. Настояваме последната фаза на тези сечи (фазата в която се изсичат последните стари дървета) да бъде забранена, а за всеки 10 годишен период от даден горски масив да се извличат максимум 10% от дърветата. Природен парк „Рилски манастир“ е изкуствено отделен от Национален парк „Рила“, когато на Българската православна църква са възстановени горите в него. Въпреки, че в Закона за защитените територии има специална разпоредба - „забраните в Природния парк да са същите като в Националния“, това не се спазва. Има опити за узаконяване на стопанското ползване на манастирските гори и се злоупотребява със санитарните сечи. Опасяваме се, че скоро всички гори на БПЦ ще бъдат изсечени.

По т. 4: Горите в екологичната мрежа НАТУРА 2000 трябва да се стопанисват така, че да се запази тяхното природозащитно състояние. Голяма част от дейностите, които се извършват в момента в тях трябва да се забранят, като: промяна предназначението на земята, паша за коза, добив на листников фураж, ограждане, всякаква човешка дейност, залесяване с чужди видове, ограничаване прилагането на лесовъдски мероприятия, неоставяне на мъртва дървесина в насажденията. Ограничението на тези дейности се регламентира с ръководството „Режими за устойчиво управление на горите в НАТУРА 2000“, но то често не се прилага. Изискванията, описани в системата от режими и мерки за стопанисване на горите в Натура НАТУРА 2000 трябва веднага да станат задължителни за всички гори в екологичната мрежа. Това може да изисква промяна на някои от горскостопанските планове, като се оцени въздействието на изискванията на НАТУРА 2000.

По т. 5: Изпълнителна агенция по горите (ИАГ), която контролира ползването на горите, в момента е част от Министерство на земеделието и храните (МЗХ). Шестте държавни горски предприятия, които планират и усвояват приходите от сечите в държавните гори също са към МЗХ. Това означава, че една и съща институция сече и контролира сечите. Нужно е ИАГ да мине извън системата на МЗХ - към Министерство на околната среда и водите, Министерство на финансите или към Министерски съвет. В същото време служителите в контролните органи като Регионалните дирекции по горите трябва да получават същите или по-високи възнаграждения от служителите на стопанствата, които те контролират.

По т. 6: След приемането на Закона за горите през 2012 г. за всяка област в България (с малки изключения) трябваше да са изготвени Областни планове за развитие на горските територии. Тези планове трябваше да дадат отговор на въпроса, кои горски масиви ще се ползват интензивно, кои ще имат ограничено ползване, кои ще се заделят за природозащитни или рекреационни нужди или за нуждите на местното население. Тъй като областните планове могат да ограничат сечите в определени територии, а планирането става отдолу нагоре (от местно към национално ниво) големите играчи в дърводобивния бизнес нямат интерес те да се приемат. Затова настояваме възможно най-скоро да се приеме наредбата за изготвяне на тези планове (възможно най-детайлна) и да се започне разработването им.

По т. 7: На ключови места по пътната мрежа на страната са построени горски контролни пунктове, но последните години те не се ползват. Те трябва да функционират отново и да записват и контролират всяко превозно средство, което пренася дървен материал. Това е много ефективно за контролиране на нелегалната сеч. Същото важи и за мобилните екипи, които се местят между различни стопанства и така не са зависими от дървената мафия. В мобилните екипи трябва да могат да се включват и доброволци.